

**בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים**

6 בספטמבר 2012
י"ט באלול תשע"ב

ע"א 24026-10-11

המערערים

1. נתנאל חיים בע"מ
 2. יגאל נתנאל
 3. דורון נתנאל
- ע"י ב"כ עו"ד ח' שטנגר ועו"ד י' ללוש
נ ג ד

המשיבים

1. SPECIAL METALS WIGGIN LIMITED
- ע"י ב"כ עו"ד ד' בוסתנאי ועו"ד ד' אייל
2. יוסף דימנט
- ע"י ב"כ עו"ד ר' ויסמן

פ ס ק - ד ין

1. בפסק-דין מפורט ומנומק היטב קיבל בית המשפט קמא (כבוד השופט מ' תמיר) את תביעתה של משיבה 1 (להלן: **המשיבה**) נגד מערערים 1 ו-3 (להלן: **המערערים**) והייבם לשלם למשיבה סך 1,110,500 ₪, צמודים ונושאי ריבית כחוק מיום הגשת התביעה, שכ"ט עו"ד (ריאלי) בסך 175,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך 40,000 ₪. בתוך כך נדחתה התביעה שהגישה המשיבה נגד מערער 2 ללא צו להוצאות וכן נדחתה ההודעה לצד ג שנתנו המערערים למשיב 2 (להלן: **המשיב**), אגב חיובם בשכ"ט עו"ד לפי התעריף המינימלי המומלץ של לשכת עורכי-הדין, בסך של 50,000 ₪. ביסוד פסק-הדין קביעתו של בית המשפט קמא שלפיה המערערים, העוסקים בעמילות מכס ובשילוח בין-לאומי, הפרו את חובת הזהירות שחבו למשיבה, וזאת לאחר ששחררו לחברת 'לורדן' סחורה שרכשה מהמשיבה, ללא ש'לורדן' הציגה לפנייהם את שטרי המטען המקוריים המתייחסים לאותה סחורה. המערערים לא השלימו עם פסק-הדין, ומכאן הערעור שלפנינו.

2. בא-כוח המערערים פרס לפנינו, בטיעונו המקיף שבכתב ובעל-פה, יריעה רחבה ביותר, אשר כללה הן את עיקרי הטענות שהועלו בסיכומיו בבית המשפט קמא, הן טענות נוספות שהועלו בראשיתם של ההליכים אך נזנחו במהלכם ולא מצאו את ביטויין בסיכומים. באי-כוח המשיבים תמכו בפסק-דינה של הערכאה הראשונה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

6 בספטמבר 2012
י"ט באלול תשע"ב

ע"א 24026-10-11

3. לאחר ששקלנו את טענותיהם המקיפות של באי-כוח הצדדים הגענו למסקנה כי אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק-הדין, המעוגנים היטב בחומר הראיות ובהתרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט קמא מהעדויות; הממצאים שנקבעו כאמור תומכים במסקנות המשפטיות, שלא גילינו בהן טעות שבחוק. משכך ניתן לאשר את פסק-הדין מטעמיו של בית המשפט קמא, וכפועל יוצא מכך להורות על דחיית הערעור. זאת – מכוח סמכותנו לפי תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: **התקנות**). יובהר כי דברינו אלו יפים הן באשר לקבלת התביעה הן באשר לדחייתה של ההודעה לצד השלישי.

4. נוסיף אך את ההערות הספורות הללו:

(א) המשיבים היו רשאים לבקש להדוף את טענת ההתיישנות ה"מקוצרת" שהעלו המערערים לא רק מהטעמים שפירט בית המשפט קמא בפסק-דינו, אלא גם משום שהתייחסו אליה בכתב התשובה לכתב ההגנה המקורי. ראו: תקנה 95 לתקנות. זאת ועוד: טענותיהם של המשיבים בעניין זה היו כולן טענות משפטיות, להבדיל מטענות עובדתיות, שעליהן יש מקום להגיש כתב תשובה.

(ב) לטענות המערערים בדבר אשם תורם של המשיבה, אי-הקטנת נזק מצדה וגרם נזק ראייתי שיסודו בשיהוי, ככל שלא נזנחו בסיכומיהם בבית המשפט קמא, לא הונחה תשתית עובדתית מספקת. כך, לדוגמה, לא הוכח כל עיקר כי לו הגישה המשיבה תלונה במשטרה או תבעה את המערערים עם 'לורדן' יחד, היה מהלך ההתרחשות שונה מכפי שהתרחש בפועל, באופן שהיה בו כדי להקטין את היקף חבותם של המערערים.

(ג) גם בטענה בדבר הגבלת סכום האחריות בשטר המטען, ככל שזו לא נזנחה בסיכומי המערערים לפני בית המשפט קמא (ויצוין כי במהלך הדיון לפנינו לא עלה בידי בא-כוח המערערים להפנות אותנו לאזכורה של הטענה בסיכומים הנ"ל), אין כדי להפוך את הקערה על פיה, וטעמו של דבר הוא שהמשיבה אינה צד לשטר ויסוד חיובה בפיצויים שפסק בית המשפט קמא הוא בחבותה הנויקית, מכוח עוולת הרשלנות.

**בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים**

6 בספטמבר 2012
י"ט באלול תשע"ב

ע"א 24026-10-11

(ד) תקנה 521(ב) לתקנות קובעת כי במסגרת פסיקת שכר הטרחה "יתחשב בית המשפט או הרשם, בין השאר, בשווי הסעד השנוי במחלוקת בין בעלי הדין ובשווי הסעד שנפסק בכל הדין, ויהא רשאי להתחשב גם בדרך שבה ניהלו בעלי הדין את הדין". על-פי ההלכה הפסוקה, שיקול דעתה של הערכאה המבררת בנושא זה הוא רחב, והתערבותה של ערכאת הערעור לא תיעשה אלא במקרים חריגים ויוצאי-דופן.

בענייננו ראה בית המשפט קמא לייחד בפסק-דינו פרק נפרד שבו פירט את אופן התנהלותם של הצדדים. לגבי המשיבה נקבע כי התנהגותה לא הייתה חריגה או בלתי הולמת, ואילו לגבי המערערים נקבע כי התנהלו בצורה פסולה, אשר הכבידה באופן משמעותי על ניהול ההליך. בהינתן ממצא זה, אשר לא ראינו עילה להתערב בו, ובהתחשב בשוויו של סכום הפיצויים שנפסק, לא מצאנו מקום להתערב בגובה שכר הטרחה ה"ריאלי" (₪ 175,000) שנפסק לזכות המשיבה.

נוכח האמור לעיל, ולאחר שמוסיפים ומביאים בחשבון כי התיק כולו נוהל על-ידי אותו בא-כוח בשם שלושת המערערים, מחד גיסא, וכי מעורבותו של מערער 2 בהליך הייתה מצומצמת, מאידך גיסא, לא ראינו עילה להתערב גם בהחלטתו של בית המשפט קמא להימנע מפסיקת הוצאות לטובת מערער 2.

שכר הטרחה שאותו חויבו המערערים לשלם למשיב 2 נראה סביר על פניו, ונוכח נימוקיו של בית המשפט קמא בהקשר זה (עמ' 43 לפסק-הדין) אין עילה להתערב אף בו.

5. אנו דוחים את הערעור.

המערערים ישלמו לכל אחד מהמשיבים את הוצאות הערעור ושכ"ט עו"ד בסך של 20,000 ₪.

המזכירות תעביר לכל אחד מהמשיבים, באמצעות בא-כוחו, מחצית מהפיקדון.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

6 בספטמבר 2012
 י"ט באלול תשע"ב

ע"א 24026-10-11

נוכח מכלול הנתונים, ובהינתן שמדובר בפסק-דין כספי אשר אושר בדיון בערכאת הערעור, לא ראינו מקום להיעתר לבקשתם של המערערים לעיכוב ביצוע. הצו הזמני שניתן בתיק זה לעיכוב הביצוע – מבוטל. לאחר חלוף שבועה ימים ממועד המצאת פסק-דין זה לידי המערערים תעביר המזכירות את סכום הפיקדון שהופקד במסגרת הליכי עיכוב הביצוע לידי המשיבה, באמצעות בא-כוחה.

המזכירות תמציא העתק פסק-הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ב (6 בספטמבר 2012), בהעדר הצדדים.

חודה וינבאום-דולצקי, שופטת

יצחק ענבר, שופט
 אב"ד

שאול שוחט, שופט